

PÁLA KÁROLYNÉ

Szentendre Város nyugalmazott tanácselnök-helyettese

Salgótarján, 1917. november 20. – Budapest, 1988. január 3.

A Szentendre Város Díszpolgára kitüntetést 1979-ben vette át

Nyolc általános iskolai osztályt végzett, majd 1938-tól 1948-ig a Salgótarjáni Üveggyárban dolgozott fizikai munkásként. Már ekkor – pártonkívüliként – bekapcsolódott az illegális munkásmozgalomba.

1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, 1946-ban két hónapos pártiskolát, majd két éves tanácsakadémiát is végzett.

1946-tól 1949-ig a salgótarjáni MKP Nőbizottságának titkára, később a Pártbizottságon dolgozott, mint az MDP Nógrád megyei tömegszervezője.

1947-ben a párt javaslatára országgyűlési pótképviselői megbízást kapott, 1949-ben Nógrád megye képviselőjének választották meg.

1949-50-ben, már Budapesten a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége (MNDSZ) országos központjában instruktorként, 1951-től 1953-ig a szervezet titkára. 1953-tól 1956-ig az MNDSZ Pest megyei titkára.

1953-tól nyugdíjba vonulásáig Pest megye, előbb Pomáz és Budakalász, 1965-től pedig Szentendre és Pomáz országgyűlési képviselője.

1957-58-ban az MSZMP Pest Megyei Bizottságának politikai titkára.

1958-tól az 1964-ig az Országgyűlés Irodája osztályvezetője volt.

1964-től 1970-ben történt nyugdíjba vonulásáig Szentendre Város tanácselnök-helyetteseként működött, emellett Szentendre Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának elnök-helyettese is ő volt.

Szentendrei működésének idején indultak meg a városban a nagyberuházások: megkezdődött a Felszabadulás (ma: Püspökmajor) lakótelep területének közművesítése, közreműködése révén szociális otthon létesült Boldogtanyán a Szentendrei járásban rászoruló időskorúak részére. Nem sokkal nyugdíjba vonulása előtt kezdődött meg a Művelődési Központ és Könyvtár építése, melynek során nem várt akadályok léptek fel: a szamarhegyi pincerendszer feltárása miatti többletköltségek fedezete megteremtése érdekében személyesen járt el a kormány szerveknél. Közreműködött a Régi Művésztelep új műteremháza megépítésének előkészítésében, közbenjárt a Szabadtéri

Néprajzi Múzeum (Skanzen) Szentendrére telepítése érdekében – ugyanis több megye és város is szívesen fogadta volna ezt a létesítményt.

Munkásságáért számos kitüntetést kapott: 1955-ben és 1960-ban a Szocialista Munkáért Érdemérmét, 1970-ben, nyugdíjba vonulása alkalmából a Munka Érdemrend arany fokozatát, és a Felszabadulási jubileumi emlékérmét, valamint a Pest megyéért emlékérem arany fokozatát vehette át.

Forrás:

Jegyzőkönyv Szentendre Város Tanácsa 1979. december 14-én megtartott üléséről és a csatolt Szentendre Város Tanácsa Végrehajtó Bizottsága felterjesztése: Javaslat „Szentendre város díszpolgára” címek adományozására, Pest Megyei Levéltár.